

(CO2-kvoter)

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA LMK Vej A/S af 20. februar 2006 over
AFGØRELSE FRA Energistyrelsen af 1. februar 2006
OM tildeling af kvoter for produktionsenheden LKM Vej A/S
Vandel Asfaltfabrik

19. juni 2006
J.nr.: 531-17
Eksp.nr.: 25947
BSO-EKN

NÆVNETS Formand, dommer Poul K. Egan,
SAMMEN- Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen,
SÆTNING Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann
I SAGEN

NÆVNETS Klagen af 20. februar 2006 afvises
AFGØRELSE

Sagen er indbragt for Energiklagenævnet ved klage af 20. februar 2006 fra Asfaltindustrien på vegne af LMK Vej A/S over Energistyrelsens afgørelse af 1. februar 2006, hvorved styrelsen tildelte produktionsenheden LMK Vej A/S Vandel Asfaltfabrik 0 kvoter til udledning af CO₂ for perioden 2006-2007.

Den påklagede afgørelse:

Fra Energistyrelsens afgørelse af 1. februar 2006 citeres:

”Tildeling af kvoter for perioden 2005-2007

Energistyrelsen har truffet afgørelse om, hvor mange kvoter til udledning af CO₂, der vil blive tildelt i medfør af kvotelovens kapitel 4, for perioden 2006-2007, for produktionsenheden:

LMK Vej A/S Vandel Asfaltfabrik

P-nr.: 1.004.835.379

Der vil blive tildelt en samlet kvote på 0 kvoter for perioden 2006-2007.

Grundlaget for denne afgørelse er:

Kvotetildeling for produktionsenheder, der er sat i drift efter den 31. marts 2004 skal ske efter kvotelovens § 19. Iflg. § 19 stk. 1 forstås der ved nye produktionsenheder bl.a. "...nyetablerede produktionsenheder...". Kvotetildelingen til industrivirksomheder, der ikke er elproducerende, kan iflg. § 19 stk. 5 kun ske til virksomheder med tung proces, jf. lovbemærkningerne til § 19 stk. 5, iflg. hvilke "Der tildeles ikke kvoter til driftlederen for en produktionsenhed for det energiforbrug, som ikke er omfattet af bilaget (den såkaldte "tung procesliste"), i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, det vil sige energiforbrug til let proces og rumvarme. Dette skal ses i lyset af, at der i sammenhæng med implementeringen af CO₂-kvotedirektivet sker betydelige afgiftslettelser for det let procesforbrug, der er kvotereguleret". Da der ikke er tunge processer på Vandel Asfaltfabrik, kan der derfor ikke tildeles kvoter.

19. juni 2006

J.nr.: 531-17

Eksp.nr.: 25947

BSO-EKN

Side 2 af 11

Såfremt produktionsenheden tages permanent ud af drift eller nedsætter kapaciteten, så produktionsenheden ikke længere omfattes af kvoteloven, vil den fortsat blive behandlet som omfattet af kvoteloven resten af det pågældende kalenderår, for så vidt angår overvågning, verifikation, indrapportering af CO₂-udledning samt annullering af kvoter.

Energistyrelsens afgørelse om det antal kvoter, som tildeles den enkelte driftsleder, kan ikke påklages til nogen myndighed, jf. kvotelovens § 34, stk. 3.

Energistyrelsens afgørelse om, hvilket datagrundlag kvotetildelingen er baseret på, kan dog påklages til Energiklagenævnet, jf. kvotelovens § 34, stk. 3.[...]"

Klagen til Energiklagenævnet

Af Asfaltindustriens klage af 20. februar 2006 fremgår det:

"[...]

LMK Vej A/S har for ovennævnte produktionsenhed [Vandel asfaltfabrik] ved ansøgning af 1. november 2005 søgt Energistyrelsen om tilladelse til udledning af CO₂ og om tildeling kvoter jf. kvotelovens § 19, stk.1.

Baggrunden for ansøgningen er etableringen af et nyt produktionsanlæg med en brænderkapacitet over 20MW som afløsning for to gamle produktionsanlæg – hver med en kapacitet på 16 MW. Det nye anlæg vil have en energioptimal produktion, hvilket totalt

set vel resultere i en mindre CO2 emission sammenlignet med de to eksisterende anlæg. På det nye produktionsanlæg vil anvendelsen af genbrugsasfalt i produktionen endvidere kunne øges betragteligt. Etableringen af det nye produktionsanlæg vil således resultere i en betydelig miljømæssig gevinst.

Energistyrelsens afgørelse om tildeling af 0 kvoter til ovenstående produktionsenhed påklages på samme grundlag som Asfaltindustriens klage af 25. marts 2005 til Energiklagenævnet over Energistyrelsens afgørelse af 30. marts 2005 om tildeling af 0 kvoter til Colas Danmark A/S' produktionsenhed i Nørresundby, P-nr. 1.002.889.071, Energiklagenævnets journalnummer 531-16, se denne."

19. juni 2006

J.nr.: 531-17

Eksp.nr.: 25947

BSO-EKN

Energistyrelsens bemærkninger til klagen

Side 3 af 11

Ved brev af 22. marts 2006 fremkom Energistyrelsen med følgende bemærkninger til klagen:

"[...]

Sagsforløb

Et af kriterierne for at en produktionsenhed er omfattet af Lov om CO2-kvoter er iflg. lovens § 5, stk. 1, at der er installeret en indfyret effekt på 20 MW eller derover. I henhold til dette kriterium gav Energistyrelsen den 7. oktober 2004 LMK Vej A/S tilladelse til at udlede CO2 fra produktionsenhederne i Randers og Ølstykke. Samtidigt blev overvågningsplanerne godkendt, og produktionsenhederne blev tildelt kvoter på grundlag af den historiske CO2-udledning i årene 1998 til 2002. LMK Vej A/S havde også andre produktionsenheder, men da de ikke havde en indfyret effekt på over 20 MW, var de ikke omfattet af kvoteloven, og skulle derfor ikke have en udledningstilladelse og blev ikke tildelt kvoter.

Fabrikken i Vandel var ikke tidligere omfattet af kvoteloven, da den var på 16MW, dvs. under 20MW. Da asfaltfabrikken efter en ombygning fik indfyret effekt på 28,4MW, blev den omfattet af kvoteloven. Derfor ansøgte LMK Vej A/S med breve dateret 1. november 2005 og den 5. januar 2006 om tilladelse til at udlede CO2, fremsender overvågningsplan, samt ansøger om at få tildelt kvoter til produktionsenheden.

Med mail den 9. februar 2006, underskrevet med digital signatur, gav Energistyrelsen tilladelse, dateret den 1. februar 2006 også underskrevet med digital signatur, til at udlede CO2 fra LMK Vej A/S, Vandel asfaltfabrik, og godkendte overvågningsplanen for

produktionsenheden. Endvidere tildelte styrelsen produktionsenheden 0 kvoter.

[...]

Energistyrelsens bemærkninger til Asfaltindustriens klage

Indledningsvis skal bemærkes, at Asfaltindustrien efter Energistyrelsens opfattelse ikke kan klage over afgørelsen. Som styrelsen gør opmærksom på i sin afgørelse, med henvisning til kvotelovens § 34, stk. 3, kan afgørelser efter kapitel 4 vedrørende det antal kvoter, som tildeles de enkelte driftsledere ikke indbringes for Energiklagenævnet, bortset fra afgørelser vedrørende datagrundlaget efter § 16, stk. 6.

Der er ingen uenighed om datagrundlaget mellem Asfaltindustrien/LMK Vej A/S og Energistyrelsen. Datagrundlaget indgår ikke i Asfaltindustriens klage, ligesom det ikke indgår i Energistyrelsens afgørelse, og dermed kan Asfaltindustrien på vegne af LMK vej A/S ikke klage over afgørelsen.

Endvidere skal Energistyrelsen bemærke, at tildeling af kvoter til virksomheder, der er sat i drift efter den 31. marts 2004, udelukkende sker efter kvotelovens § 19. Herunder hører ifølge § 19, stk. 1, bl.a. også produktionsanlæg, der er idriftsat før den 31. marts 2004, men først opfylder kravene til at være omfattet af loven efter denne dato. Colas Sundsholm opfylder disse kriterier og skal derfor tildeles kvoter efter § 19. Tildelingen af kvoter sker efter stk. 3-6. Nye elproducerende produktionsenheder tildeles kvoter efter stk. 3, nye varmeproducerende produktionsenheder, der ikke producerer el og som leverer til de kollektive net tildeles kvoter efter stk. 4, nye produktionsenheder med aktiviteter der er omfattet af bilaget om tung proces tildeles kvoter efter stk. 5 og energiproducerende produktionsenheder på offshorevirksomheder tildeles kvoter efter stk. 6 i § 19.

§ 19 indeholder således ingen bestemmelser eller kriterier der muliggør tildeling af kvoter til let proces på en ny produktionsenhed.

For så vidt angår tildeling af kvoter efter § 19, stk. 5, kan der udelukkende ske tildeling af kvoter til de industrielle produktionsenheder, der er omfattet den såkaldte "tung procesliste". Dette er tydeliggjort i bemærkningerne til kvotelovsforslagets § 19, hvor det er anført at "Der tildeles ikke kvoter til driftslederen for en produktionsenhed for det energiforbrug, som ikke er omfattet af bilaget (den såkaldte "tung procesliste"), i lov om kuldioxidafgift af

19. juni 2006

J.nr.: 531-17

Eksp.nr.: 25947

BSO-EKN

Side 4 af 11

visse energiprodukter, det vil sige energiforbrug til let proces og rumvarme. Dette skal ses i lyset af, at der i sammenhæng med implementeringen af CO₂-kvotedirektivet sker betydelige afgiftsletterelser for det let proces energiforbrug der er kvotereguleret.”.

Med hensyn til bemærkningerne om konkurrenceforhold og bred fortolkning af kvotedirektivet skal Energistyrelsen bemærke, at Folketinget med vedtagelsen af kvoteloven har valgt at anvende EU-kommissionens fortolkning af hvilke produktionsenheder der er omfattet af kvotereguleringen. Folketinget har dermed valgt den brede fortolkning. Der er i kvotelovsforslagets almindelige bemærkninger, i afsnittet om ”Hvem er omfattet af lovforslaget”, nærmere redegjort for de forskellige EU-landes implementering af kvotedirektivet, herunder bl.a. spørgsmålet om anvendelse af bred fortolkning.”

19. juni 2006

J.nr.: 531-17

Eksp.nr.: 25947

BSO-EKN

Side 5 af 11

Yderligere bemærkninger fra parterne

I brev af 26. april 2006 fremkom Asfaltindustrien med følgende bemærkninger til Energistyrelsens bemærkninger af 22. marts 2006:

”[...]

Energistyrelsens argument for ikke at tildele produktionsenheden kvoter har tilsyneladende været, at produktionsenheden ikke er berettiget til kvoter, eftersom produktionsenheden defineres som ”let proces” og dermed ikke er berettiget til kvoter efter kvotelovens § 19, da denne ikke indeholder bestemmelser eller kriterier, der muliggør tildeling af kvoter til let proces på en ny produktionsenhed.

Vi finder dette argument aldeles uholdbart. Energistyrelsen har via den nationale allokeringsplan bestemt, at asfaltfabrikker er omfattet af kvoteloven og Styrelsen tildeler på denne baggrund produktionsenheden tilladelse til udledning af CO₂. På den anden side finder Energistyrelsen ikke, at kvoteloven giver mulighed for, at produktionsenheden kan få del i puljen af gratis kvoter på linje med produktionsenheder nævnt i § 19, stk. 3-6.

Blot fordi produktionsenheder med let proces ikke selvstændigt er nævnt i § 19, kan man efter vores bedste overbevisning ikke slutte, at der derfor ikke kan tildeles disse produktionsenheder kvoter efter § 19. Heller ikke Energistyrelsens henvisning til bemærkningerne til lovforslagets § 19 støtter denne udlægning, idet bemærkningerne udelukkende omhandler produktionsenheder med

tung proces og det energiforbrug, som måtte være knyttet til disse produktionsenheder, men som ikke er omfattet af den såkaldte "tung procesliste".

Energistyrelsens afgørelse medfører, at LMK Vej A/S, Vandel asfaltfabrik, står i en situation, hvor den i modsætning til konkurrerende fabrikker (der er etableret før 31. marts 2004 og dermed har fået gratiskvoter), skal købe samtlige CO2 kvoter. Det er klart konkurrenceforvridende og åbenlyst urimeligt

Efter vor bedste overbevisning kan det ikke være lovens intention at stille nyetablerede produktionsenheder samt enheder, den først omfattes af loven efter 31. marts 2004, ringere end produktionsenheder, der er etableret før denne dato.

Det fremgår da også med al tydelighed af bemærkningerne til kvotelovens § 19, stk. 3-6, at bestemmelserne netop er fastsat for at *forhindre* konkurrenceforvridning. I bemærkningerne står således, at "Baggrunden for tildelingen er, at manglende tildeling af gratiskvoter til driftslederen for en ny produktionsenhed kan virke uretfærdig for nye virksomheder, der må konkurrere mod eksisterende virksomheder med gratistildelte kvoter." Videre står der, at "Endelig kan det gøre det mindre attraktivt at udskifte gamle, ineffektive produktionsanlæg med nye anlæg på en anden lokalitet, hvis de nye anlæg ikke får adgang til gratiskvoter."

Vi finder således, at hverken kvoteloven eller lovens bemærkninger kan støtte Energistyrelsens afgørelse.

Energistyrelsen anfører dernæst i sit svar til Energiklagenævnet, at Asfaltindustrien efter Styrelsens opfattelse ikke kan klage over afgørelsen, da tildeling af antallet af kvoter ikke kan påklages. Alene datagrundlaget kan påklages, og da der i ovennævnte klage ikke indgår et datagrundlag, skulle Asfaltindustrien ikke på vegne af LMK Vej A/S kunne klage over Energistyrelsens afgørelse.

Hertil kan vi blot bemærke, at spørgsmålet om datagrundlaget end ikke har været berørt, da Energistyrelsen som følge af sin fortolkning af § 19 har fundet, at produktionsenheden slet ikke er berettiget til gratiskvoter. Der vil således derfor aldrig kunne være mulighed for at påklage afgørelsen vedrørende datagrundlaget, da et sådant datagrundlag ikke eksisterer.

19. juni 2006

J.nr.: 531-17

Eksp.nr.: 25947

BSO-EKN

Side 6 af 11

Energiklagenævnet har ved afgørelse af 17. marts 2006 afgjort Asfaltindustriens klage på vegne af Colas Danmark A/S over Energistyrelsens afgørelse af 30. marts 2005 om tildeling af CO₂ kvoter for produktionsenheden Colas Sundsholmen. Energiklagenævnet afviste klagen med henvisning til, at nævnet ikke har kompetence til at afgøre klagen, jf. kvotelovens § 34, stk. 3. Asfaltindustriens klage på vegne af LMK Vej A/S, Vandel asfaltfabrik, er ganske parallel med denne sag.

Indholdet i de to klager har overordentlig stor principiel betydning for, hvordan tildelingen af gratis kvoter til nyetablerede produktionsenheder og enheder, den først omfattes af kvoteloven efter 31. marts 2004 - og som ikke er nævnt eksplicit i § 19, stk. 3-6 - skal administreres.

19. juni 2006

J.nr.: 531-17

Eksp.nr.: 25947

BSO-EKN

Side 7 af 11

Vi anmoder derfor Energiklagenævnet om at se bort fra spørgsmålet om kompetence jf. § 34 stk. 3, og i stedet tage stilling til klagens principielle indhold.”

Supplerende oplysninger

Ved e-post af 18. november 2005 anmodede Energistyrelsen LMK Vej A/S om at fremsende en overvågningsplan for anlægget. I den forbindelse oplyste styrelse selskabet om, at der ikke efter kvotelovens § 19, stk. 5 kunne tildeles anlægget kvoter.

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet traf den 17. marts 2006 (j.nr. 531-16) afgørelse i en sag, hvor styrelsen havde tildelt Colas Danmark A/S en samlet kvote på 0 kvoter for perioden 2005-2007. Nævnet bemærkede, at udgangspunktet for administrativ rekurs var, at rekursmyndigheden kunne foretage en fuldstændig efterprøvelse af hele sagens faktum, alle sagens retlige spørgsmål og afgørelsens rimelighed og hensigtsmæssighed, dog forekom der ofte i forbindelse med lovbestemte rekursordninger, at klageregler begrænsede rekursinstansens prøvelse til bestemte elementer af den påklagede afgørelse.

Energiklagenævnet afviste klagen med henvisning til, at § 34, stk. 3, i lov om CO₂-kvoter bestemte, at Energiklagenævnet med hensyn til afgørelser efter lovens kapitel 4 om tildeling af kvoter alene var kompetent til at behandle klager over afgørelser efter lovens § 16, stk. 6, om datagrundlag. Den påklagede del af afgørelsen om kvotetildeling var truffet efter lovens kapitel 4, men vedrørte ikke en afgørelse efter § 16, stk. 6.

Retsgrundlag

Tildelingen af kvoter er reguleret i kapitel 4 i loven om CO₂-kvoter, jf. lov nr. 493 af 9. juni 2004 med senere ændringer.

Om kvotetildelingen fremgår følgende af § 16, stk. 1 og 6:

”§ 16. Kvote-tildelingen efter § 17 sker på grundlag af den gennemsnitlige historiske CO₂-udledning og el- og varmeproduktionen i basisårene, jf. stk. 2-4.

.....

Stk. 6. Afgørelse af, hvilket datagrundlag der skal anvendes ved beregning af kvotetildelingen for en produktionsenhed, træffes af økonomi- og erhvervsministeren.”

19. juni 2006

J.nr.: 531-17

Eksp.nr.: 25947

BSO-EKN

Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår følgende (lovforslag nr. L 216, Folketinget 2003-2004, Folketingstidende, Tillæg A, 7398:

Side 8 af 11

”[...]

Som datagrundlag for de historiske CO₂-udledninger samt el- og varmeproduktion i basis årene er for el- og varmeproducenterne hovedsagligt anvendt den årlige energiproducenttælling. [...]

For industrien er anvendt oplysninger indhentet i forbindelse med aftaleordningen for energiintensiv industri, samt ved spørgeske-maer til potentielle kvoteomfattede produktionsenheder.

[...]

de omfattede produktionsenheder har haft lejlighed til at validere rigtigheden af oplysningerne, amt at bidrage med yderligere op-lysninger. Skulle der alligevel opstå spørgsmål om hvilket data-grundlag, der skal anvendes, eller hvilke af de af driftslederen indsendte data, som skal lægges til grund, fremgår det af stk.6, at ministeren træffer afgørelse herom.

Stk. 7.. [...]”

Energistyrelsens afgørelse er truffet efter lovens § 19, stk. 5, jfr. stk. 1.

Bestemmelserne i § 19, stk.1 og 5 er sålydende:

”§ 19. En ny produktionsenhed, der sættes i drift efter den 31. marts 2004, tildeles kvoter fra puljen til nye produktionsenheder, jf. § 15, stk. 3, efter bestemmelserne i stk. 3-7, jf. dog stk. 2. Ved nye produktionsenheder forstås nyetablerede produktionsenhe-der, større udvidelser af produktionskapaciteten på eksisterende produktionsenheder, jf. stk. 7, og produktionsanlæg, der er idrift-sat før den 31. marts 2004, men først opfylder kravene til at være omfattet af loven efter denne dato.

- - - -

Stk. 5. En ny produktionsenhed med aktiviteter, der er omfattet af bilaget om tung proces i loven om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, tildeles kvoter ud fra de nøgletal, der angives i bilag 2 til denne lov. Nye produktionsenheder med aktiviteter, der i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter afgiftsmæssigt er regnet som tung proces, men for hvilke der ikke er et nøgletal i lovens bilag 2, tildeles til de tunge processer 205 kvoter pr. installeret MW varmekapacitet pr. år enheden er i drift.”

19. juni 2006

J.nr.: 531-17

Eksp.nr.: 25947

BSO-EKN

Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår følgende (lovforslag nr. L 216, Folketinget 2003-2004, Folketingstidende, Tillæg A, 7398:

”[....]

Stk. 5 fastlægger tildelingen af kvoter til driftslederen for en produktionsenhed med tunge processer. Nøgletal for tildelingen for disse produktionsprocesser, som er angivet i lovens bilag 2, er udarbejdet ud fra følgende principper: For produktionsprocesser på ”tung proceslisten” findes der for de eksisterende virksomheder nøgletal i forbindelse med aftaler om energieffektivisering for sammenhængen imellem CO₂udledning og produktion.

Side 9 af 11

[....]

Der tildeles ikke kvoter til driftslederen for en produktionsenhed for det energiforbrug, som ikke er omfattet af bilaget (den såkaldte ”tung procesliste”), i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, det vil sige energiforbrug til let proces og rumvarme. Dette skal ses i lyset af, at der i sammenhæng med implementeringen af CO₂-kvotedirektivet sker betydelige afgiftslempelser for det let proces energiforbrug, der er kvotereguleret.”

For så vidt angår spørgsmålet om påklage af Energistyrelsens afgørelser fremgår følgende af § 34, stk. 1 og 3:

”§ 34. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af økonomi- og erhvervsministeren efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven. Afgørelserne kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

- - - -

”Stk. 3. Ministerens afgørelser efter kapitel 4 vedrørende det antal kvoter, som tildeles de enkelte driftsledere, kan bortset fra afgørelser vedrørende datagrundlaget truffet efter § 16, stk. 6, ikke indbringes for Energiklagenævnet.”

Af forarbejderne til bestemmelsen i stk. 3, fremgår følgende (lovforslag nr. L 216, Folketinget 2003-2004, Folketingstidende, Tillæg A, 7398:

”[....]

Efter bestemmelsen i stk. 3, kan der ikke klages til Energiklagenævnet over den mængde kvoter, som efter loven er tildelt de enkelte driftsledere. Baggrunden herfor er, at loven entydigt fastlægger principperne for udmåling af den mængde kvoter, som de enkelte driftsledere er berettiget til at modtage. Hertil kommer, at den samlede kvotemængde er fastlagt i loven, jf. § 15 og der derfor principielt ikke er mulighed for at forøge kvotetildelingen til enkelte driftsledere, når tildelingen er afsluttet., idet der i så fald vil kunne ske en overskridelse af det samlede kvoteloft i § 15. Ministerens afgørelser efter § 16, stk. 6 vedrørende det datagrundlag, som lægges til grund for tildelingen kan imidlertid indbringes for Energiklagenævnet. En driftsleder har således mulighed for, at klage over det talmæssige grundlag, som er anvendt ved tildelingen. Såfremt Energiklagenævnet finder, at kvotetildelingen er sket på et urigtigt datagrundlag, vil denne kunne justeres gennem den i § 15, stk. 3 nævnte pulje.

[....]”

19. juni 2006

J.nr.: 531-17

Eksp.nr.: 25947

BSO-EKN

Side 10 af 11

Energiklagenævnets bemærkninger

Klagen vedrører det forhold, at Energistyrelsen ved sin afgørelse har tildelt LMK Vej A/S en samlet kvote på 0 kvoter for perioden 2006-2007.

Udgangspunktet for administrativ rekurs er, at rekursmyndigheden kan foretage en fuldstændig efterprøvelse af hele sagens faktum, alle sagens retlige spørgsmål og afgørelsens rimelighed og hensigtsmæssighed. Dette udgangspunkt gælder, hvad enten der er tale om en almindelig, ulovbestemt rekursordning eller en lovbestemt rekursordning.

Det forekommer dog ikke sjældent i forbindelse med lovbestemte rekursordninger, at klageregler begrænser rekursinstansens prøvelse til bestemte elementer af den påklagede afgørelse. Der kan henvises til W.E von Eyben, Juridisk Grundbog, bind 4, 4. udgave, side 264, Bent Christensen, Forvaltningsret – Prøvelse, 2. udgave, side 256 ff. og Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret 2. udgave, side 992 ff.

Det følger således som ovenfor nævnt af § 34, stk. 3, i lov om CO2-kvoter, at Energiklagenævnet med hensyn til afgørelser efter lovens kapitel 4 om tildeling af kvoter alene er kompetent til at behandle klager over afgørelser efter lovens § 16, stk. 6, om datagrundlag. Forarbejderne til § 34, stk. 3, er i overensstemmelse hermed.

Energiklagenævnet bemærker, at der alene skal træffes afgørelse efter § 16, stk. 6, om hvilket datagrundlag, der skal anvendes, hvis dette giver anledning til tvivl. Det fremgår af sagens akter, at Energistyrelsen har lagt de af LMK Vej A/S indsendte data til grund ved afgørelse.

Da den påklagede del af afgørelsen om kvotetildeling er truffet efter lovens kapitel 4, men ikke vedrører en afgørelse efter § 16, stk. 6, om datagrundlag, har Energiklagenævnet ikke kompetence til at behandle klagen. Klagen skal derfor afvises.

Energiklagenævnets afgørelse

Asfaltindustriens klage af 20. februar 2006 på vegne af LMK Vej A/S afvises.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 19. juni 2006.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 34, stk. 3 i lov om CO₂-kvoter, jf. lov nr. 493 af 9. juni 2004 med senere ændringer.

Sagen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen er sendt til LMK Vej A/S v/Asfaltindustrien og Energistyrelsen.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

P. N. V.

Poul K. Egan
Nævnformand

/ Birgitta Sander Olsen
Fuldmægtig

19. juni 2006

J.nr.: 531-17

Eksp.nr.: 25947

BSO-EKN

Side 11 af 11